

BIJLAGE 1

Beleidskaders

Europees beleid***Kaderrichtlijn Water***

Sinds 2000 is de Kaderrichtlijn Water van kracht. Deze Europese richtlijn streeft naar duurzame en robuuste watersystemen en is gericht op zowel grondwater als oppervlaktewater. In de Kaderrichtlijn water staan de internationale stroomgebieden centraal. Een internationaal stroomgebied wordt een stroomgebiedsdistrict genoemd. De Nederlandse wateren behoren tot de stroomgebieden van de Eems, Rijn, Maas en Schelde.

Verdrag van Malta

Om de archeologische waarden in Europa te beschermen is het Verdrag van Malta (Valeтта) opgesteld. Het gaat dus om archeologische resten als nederzettingen, grafvelden, en gebruiksvoorwerpen. Uitgangspunt van het verdrag is dat het archeologische erfgoed integrale bescherming nodig heeft en krijgt. De belangrijkste bepalingen uit het verdrag zijn:

- Opname van de archeologie in de processen van ruimtelijke ordening (Artikel 5).
- Financiering van archeologisch onderzoek ten laste van de ontwikkelaar (Artikel 6).
- Communicatie met het publiek (Artikel 9).

Om het bodemarchief beter te beschermen en om onzekerheden tijdens de bouw van bijvoorbeeld nieuwe wijken te beperken wordt voorgesteld om steeds vooraf onderzoek te laten doen naar de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden.

Op deze manier kan daar bij de ontwikkeling van de plannen zoveel mogelijk rekening mee worden gehouden.

Algemeen geldt de verplichting dat er onderzoek gedaan moet worden wanneer de ondergrond verstoord wordt. Op 19 december 2006 is het wetsvoorstel op de Archeologische Monumentenzorg aangenomen. Hiermee is het Verdrag van Malta uit 1992 in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd.

Natura 2000

In het plangebied zijn geen Natura 2000-gebieden gelegen. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied is Krammer-Volkerak.

Rijksbeleid***Nota Ruimte***

De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen voor de komende decennia. Met de bekendmaking op 27 februari 2006 in onder andere de Staatscourant is de Nota Ruimte formeel in werking getreden.

De Nota Ruimte stelt ruimte voor ontwikkeling centraal en gaat uit van het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet'. De nota ondersteunt gebiedsgerichte, integrale ontwikkeling waarin alle betrokkenen anticiperen. Het accent verschuift van toelatingsplanologie naar ontwikkelingsplanologie.

De voornaamste ruimtelijke beleidsopgaven die het kabinet ziet voor de kortere en langere termijn zijn:

- versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland;
- bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland;
- borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke waarden;
- borging van de veiligheid.

De vitaliteit van het platteland wordt versterkt door ruimte te geven aan hergebruik van bebouwing en nieuwbouw in het buitengebied, vergroting en aanpassing van de toeristisch recreatieve mogelijkheden en door ruimte te bieden aan een duurzame en vitale landbouw en overige economische activiteiten die zich verdragen met de kwaliteit van het landschap.

De doelstellingen voor het ruimtelijk beleid voor water en groene ruimte omvatten:

- borging van veiligheid tegen overstromingen;
- voorkoming van wateroverlast en watertekorten;
- verbetering van water- en bodemkwaliteit.

Daarnaast hecht het Rijk bij de uitvoering van het ruimtelijk beleid grote betekenis aan:

- borging en ontwikkeling van natuurwaarden;
- de ontwikkeling van landschappelijke kwaliteit, en van bijzondere (ook internationaal erkende) landschappelijke en cultuurhistorische waarden.

Ecologische Hoofdstructuur

De term Ecologische hoofdstructuur werd in 1990 geïntroduceerd in het Natuurbeleidsplan (NBP) van het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV).

Uitgangspunt van de EHS is duurzame instandhouding, herstel en ontwikkeling van een zo groot mogelijke verscheidenheid van de in het wild levende dieren en plantensoorten als wel elementen van ecosystemen.

De EHS bestaat uit de door de provincies netto begrensde gebieden die worden aangemerkt als bestaande bos- en natuurgebieden en landgoederen, nieuwe natuurgebieden natuurontwikkelingsgebieden, reservaatgebieden, de beheersgebieden voor zover deze binnen de EHS taakstelling van 90.000 ha beheersgebieden vallen, de netto begrensde robuuste verbindingen, de grote wateren en de Noordzee.

De provincies leggen in hun ruimtelijk beleid vast welke natuurkwaliteit beschermd moet worden. De landelijke natuurdoelenkaart is hierbij sturend en de bepalingen van de Vogel- en Habitatrichtlijn en de Natuurbeschermingswet zijn bindend. De netto begrensde EHS, inclusief de robuuste verbindingen, moet in 2008 in de bestemmingsplannen zijn opgenomen.

De netto begrensde EHS (met uitsluiting van de Noordzee en de grote wateren), de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden en de gebieden die vallen onder de Natuurbeschermingswet, worden aangeduid als beschermde gebieden.

Voor deze beschermde gebieden geldt de verplichting tot instandhouding van de wezenlijke kenmerken en waarden en een 'nee, tenzij'-regime. Het ruimtelijk beleid is gericht op behoud, herstel en ontwikkeling van deze wezenlijke kenmerken en waarden, waarbij tevens rekening wordt gehouden met de medebelangen die in het gebied aanwezig zijn.

Het rijk is samen met de provincies verantwoordelijk voor de realisatie van de EHS. De concrete uitvoering ligt bij de provincies. In 2018 moet de EHS (inclusief robuuste verbindingen) zijn gerealiseerd.

Natuurbeschermingswet 1998/2005

Vanaf oktober 2005 vindt de gebiedsbescherming in Nederland plaats via de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998.

De natuurbeschermingswet kent de volgende beschermde gebieden:

- De Natura 2000-gebieden (Vogel- en habitatrichtlijnen).
- Beschermde natuurmonumenten (voorheen (staats) natuurmonumenten).
- De Ecologische hoofdstructuur.

Flora- en faunawet

De vanuit de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn verplichte soortenbescherming van flora en fauna is geregeld in de Flora- en Faunawet. Deze wetgeving is vooral van belang voor natuurwaarden die buiten de EHS en de beschermde natuurgebieden voorkomen. Ontwikkelingen die (kunnen) leiden tot vernieling, beschadiging of verstoring van beschermde planten of voortplantings- of rustplaatsen van beschermde dieren zijn slechts onder strikte voorwaarden toegestaan. Indien er geen alternatieve mogelijkheden zijn (onderzoeksplicht) en aantoonbaar kan worden gemaakt dat er geen significante schade voor waardevolle flora en fauna zal optreden, kan voor bepaalde maatregelen een ontheffing of vrijstelling worden verleend. Dit kan ook wanneer er sprake is van dwingende redenen van groot openbaar belang. Er geldt dan wel een compensatieplicht.

Nationale Uitwerking Kaderrichtlijn Water

Op 22 december 2000 is de Europese Kaderrichtlijn water (KRW) in werking getreden.

De KRW gaat uit van een stroomgebiedsbenadering waarbij voor Nederland de stroomgebieden van de Rijn, Maas, Schelde en Eems van belang zijn. Het doel van de KRW is dat al het water in de Europese Unie in 2015 in 'goede chemische toestand' en een 'goede ecologische toestand' moet verkeren. Het waterschap heeft de in het plangebied gelegen Derriekreek aangewezen als KRW lichaam. De Derriekreek is onderdeel van het KRW-lichaam 'Molenkreekcomplex'. In 2015 zal de ecologische toestand van deze kreek moeten voldoen aan de door de Europese Unie voorgeschreven maatlat 'Goed Ecologisch Potentieel' voor langzaam stromende rivier op zand/klei (typering R6) met als meest gelijkende referentie watertype zwak brakke wateren (typering: M30). Door het waterschap is een KRW-toets uitgevoerd. (KRW-toets waterlichaam Derriekreek, 23 januari 2007, Grontmij).

Van belang is dat bij initiatieven tenminste voldaan wordt aan het stand-still principe. Dit houdt in dat een ingreep (uitvoering van het ruimtelijk plan) de toestand van het watersysteem niet mag verslechteren, tenzij beargumenteerd kan worden dat dit wegens 'een hoger doel' niet anders kan.

Om dit te bereiken dienen in relatie tot de KRW de volgende vragen te worden beantwoord:

- Is het project riskant?
- Zijn er relevante chemische gevolgen?
- Biedt de ontwikkeling kansen om het ecologisch doel dichterbij te brengen?

Deze vragen zijn afkomstig uit de notitie *Gevolgen van de KRW voor fysieke projecten in en om het water*, die door het ministerie van Verkeer en Waterstaat is ontwikkeld als hulpmiddel voor het toetsen aan de KRW.

Nationaal Bestuursakkoord Water

Op basis van het rapport van de Commissie Waterbeheer 21^e eeuw en het kabinetsstandpunt 'Anders omgaan met water' hebben het rijk, de provincies, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en de Unie van Waterschappen het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) ondertekent. Het NBW is doorgevoerd in de provinciale en regionale beleidsplannen.

Relevante aspecten uit het NBW voor het ontwikkelen van het AFCWB zijn:

- Toepassen van de watertoets als procesinstrument op alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van de watertoets is waarborgen dat waterhuishoudkundige doelen expliciet en op evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen.
- Toepassen van de trits vasthouden-bergen-afvoeren, met als eerste insteek het vasthouden van water.
- Toepassen van de trits schoon houden - zuiveren - schoon maken, met als eerste insteek het voorkomen van vermenging van schoon hemelwater van dakvlakken en afvalwater en het gebruik van bijvoorbeeld een bodempassage voor hemelwater van druk bereden straatvlakken.
- Wateropgave (de benodigde bergingscapaciteit voor het opvangen van pieken in neerslag) bepalen aan de hand van de NBW normen regionale wateroverlast. Voor bedrijventerrein geldt een norm van T=100 (bui die eens in de 100 jaar voorkomt). Voor glastuinbouw geldt een norm van T=50 (bui die eens in de 50 jaar voorkomt).

Waterbeleid voor de 21ste eeuw (WB21)

Naar aanleiding van de wateroverlast in het laatste decennium van de vorige eeuw heeft de Commissie Waterbeheer 21e eeuw een advies geschreven over de toekomstige inrichting van het watersysteem in Nederland, inclusief de relatie met de ruimtelijke inrichting.

De belangrijkste aanbevelingen zijn:

- Drietrapsstrategie: overtollig water dient primair te worden opgevangen in het watersysteem waar de wateroverlast optreedt, vervolgens moet voldoende berging worden gezocht en ten slotte kan water gedoseerd worden afgevoerd.
- Watertoets: doel van de watertoets is het eerder en explicieter in het planproces betrekken van het aspect water bij alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke initiatieven.
- Stroomgebiedsbenadering: het waterbeleid wordt conform de Europese Kaderrichtlijn per stroomgebied aangestuurd. De vier nationale stroomgebieden zijn opgedeeld in 17 regionale deelstroomgebieden. Voor elk stroomgebied moet worden vastgesteld aan welke eisen het watersysteem op de lange termijn moet voldoen, middels een stroomgebiedsvisie.

Vierde Nota Waterhuishouding

De Vierde Nota Waterhuishouding schept kaders voor de waterhuishoudkundige functies die in het Provinciaal Waterhuishoudkundigplan verder worden uitgewerkt.

Het beleid in de Nota is een directe voortzetting van het beleid geformuleerd in de Derde nota waterhuishouding die in 1989 is vastgesteld.

Veranderingen in beleid zijn vooral het gevolg van recente ontwikkelingen en de te verwachten ontwikkelingen zoals klimaatverandering, zeespiegelstijging en voortgaande bodemdaling.

Evenals de Derde nota waterhuishouding, gaat de Vierde nota waterhuishouding uit van integraal waterbeheer en een watersysteembenadering. De Nota is tevens gebaseerd op het stand-still-beginsel, het voorzorgprincipe en het principe dat de vervuiler betaalt.

De hoofddoelstelling van de Nota is het hebben en houden van een veilig en bewoonbaar land en het instandhouden en versterken van gezonde en veerkrachtige watersystemen, waarmee een duurzaam gebruik blijft gegarandeerd.

Bij de lange termijn strategie voor waterbeheer staan twee denklijnen centraal. In de eerste plaats zal worden uitgegaan van het zoveel mogelijk, op een natuurlijke wijze omgaan met water en watersystemen. Als tweede gaat het er om vanuit het waterbeleid de watersysteem- en stroomgebiedbenadering (zowel nationaal als internationaal) te benadrukken. De samenhang binnen het waterbeheer en tussen waterbeleid, milieubeleid en ruimtelijke ordening wordt in deze gebiedsgerichte benadering bewerkstelligd.

Vierde Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4)

In 2001 verscheen het vierde Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4). In het NMP4 is het doel gesteld om per 2030 de afwenteling van milieuproblemen op volgende generaties en op mensen in arme landen te stoppen. Dit kan worden bereikt door de grote milieuproblemen in clusters aan te pakken: energiehuishouding, biodiversiteit en hulpbronnen, milieudruk door de landbouw, stoffen, externe veiligheid, milieu en gezondheid en milieubeleid en de leefomgeving. Verandering kan worden georganiseerd via systeem innovatie.

In het kort betekent dit dat ten behoeve van de waterkwantiteit het principe: vasthouden, bergen en afvoeren dient te worden gehanteerd en voor de waterkwaliteit: scheiden, schoon houden en schoon maken.

Monumentenwet

De Monumentenwet is gebaseerd op het Verdrag van Malta, waar in 1992 Europese afspraken over zijn gemaakt. In de Monumentenwet zal worden vastgelegd dat provincies de bevoegdheid hebben om archeologisch waardevolle gebieden aan te wijzen.

Deze aanwijzing is verplicht en dient te geschieden op basis van bekende archeologische waarden en reële verwachtingen, zoals vastgelegd op de waardekaarten (Archeologische Monumentenkaart) en IKAW (Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden).

In de nieuwe Monumentenwet wordt als richtlijn een ingreep die leidt tot versterking over meer dan 100 m² genoemd, waarvoor archeologisch onderzoek verplicht wordt gesteld.

Provinciaal/regionaal beleid

Interimstructuurvisie en Paraplunota Ruimtelijke Ordening

Sinds 1 juli 2008 werkt de provincie met de nieuwe Wet ruimtelijke ordening. Hiervoor heeft ze het bestaande ruimtelijk beleid (Streekplan Brabant in Balans) omgezet in een Interimstructuurvisie en een bijbehorende Paraplunota.

In de Paraplunota staat de uitwerking van het provinciaal ruimtelijk beleid uit de ISV.

Deze paraplunota vormt de basis voor het dagelijks handelen van Gedeputeerde Staten en dus voor de inzet van de instrumenten uit de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (nWro).

In de Interimstructuurvisie geeft de provincie de hoofdlijnen voor de ruimtelijke ontwikkeling aan die ze nastreeft binnen de provincie.

Het uitgangspunt is het realiseren van een goed evenwicht tussen mens, economie en natuur. Hiervoor worden vijf leidende principes gehanteerd:

- Aandacht voor de onderste lagen (watersysteem, bodemgesteldheid en de hiermee samenhangende natuurlijke, landschappelijke en cultuurhistorische waarden respectievelijk de infrastructuur).
- Zuinig ruimtegebruik (middels inbreiden, herstructureren en intensiveren).
- Concentratie van verstedelijking.
- Zonering van het buitengebied.
- Grensoverschrijdend denken en handelen.

Om in het landelijk gebied de drie hoofdfuncties (landbouw, natuur en recreatie) maximaal tot hun recht te laten komen is een groene hoofdstructuur (GHS) en een agrarische hoofdstructuur (AHS) onderscheiden. In de GHS staat de natuurfunctie voorop. Hier is plaats voor de grondgebonden landbouw en recreatie met een groen karakter.

In de Interim Structuurvisie geeft de provincie Noord-Brabant ruimte voor ontwikkeling van een AFCWB in de Oud Prinslandse Polder/Willemspolder. Hierbij is aangegeven wat de nut en noodzaak van het AFCWB is, welke betekenis deze ontwikkeling heeft voor West-Brabant en waarom de Oud Prinslandse Polder/Willemspolder hiervoor in aanmerking komt. Het uitgangspunt voor het plan AFCWB is het creëren van duurzaamheid. De suikerfabriek, de nieuwe bedrijven en de glastuinbouw zullen streven naar steeds verdergaande symbiose en samenwerking.

Verder is hierbij van belang dat het AFCWB een nieuwe impuls geeft aan de suikerfabriek, die hierdoor ook in de toekomst een belangrijke bijdrage kan leveren aan de regio. De komst van nieuwe bedrijven en glastuinbouw rondom de suikerfabriek maakt het mogelijk om in onderlinge samenwerking voordeel te bereiken met innovatie, duurzaamheid en kostenbewust opereren.

Wel is opgenomen dat de behoefte aan en de concrete omvang van het bedrijventerrein in de verdere planvorming nader moet worden onderbouwd. Regionale afstemming over fasering, segmentering en omvang van de bedrijventerreinen in West-Brabant speelt hierbij een belangrijke rol.

De betekenis van het AFCWB in economisch opzicht

De regio Zuid-West-Nederland is in de beleidsnota Pieken in de Delta (2004, Ministerie EZ) erkend als regio met belangrijke economische perspectieven, vooral vanwege de ligging tussen de zeehavens van Rotterdam en Antwerpen. Dit biedt kansen aan grote internationale ondernemingen in de logistieke bedrijvigheid, de chemie en de voedings- en genotmiddelindustrie. De provincies Noord-Brabant en Zeeland en de regio West-Brabant sluiten hierop aan met het in 2006 gepubliceerde programma Pieken in de Delta voor Zuidwest-Nederland. Als speerpunten zijn de thema's procesindustrie (maintenance en bio-energie), logistiek en toerisme gedefinieerd. Het Logistiek Park Moerdijk en het AFCWB dragen in belangrijke mate bij aan de ontwikkeling van deze speerpunten en passen daarom goed in het door het Rijk aangegeven economisch perspectief.

De betekenis van het AFCWB in ruimtelijk-economisch opzicht

De provincie streeft naar een optimale ontwikkeling van deze majeure ontwikkelingsopgave in aanvulling op de bestaande economische structuur van West-Brabant. Logistiek Park Moerdijk en de bedrijvigheid op het AFCWB worden voor specifieke doelgroepen ontwikkeld.

Het is van belang dat de profielen van Logistiek Park Moerdijk en AFCWB elkaar niet onnodig overlappen en ook niet met de te ontwikkelen bedrijventerreinen van de stedelijke regio's van Midden en West-Brabant. In ieder geval is het streven dat er geen directe concurrentie optreedt tussen de beide majeure projecten onderling en met vergelijkbare projecten uit de regio. De provincie hecht daarom veel belang aan een consequente en continue sturing op het vastgestelde logistieke respectievelijk agro-profiel van de twee majeure projecten. Wezenlijk in deze uitvoeringsstrategie is de regionale afstemming over fasering, segmentering en omvang van bedrijventerreinen in West-Brabant. Dit kan zo nodig resulteren in een aanpassing van de afspraken die eerder in de uitwerkingsplannen zijn vastgelegd. Deze afstemming dient afgerond te zijn voordat onderhavige locaties planologische geregeld zijn in een inpassings- c.q. bestemmingsplan.

De betekenis van het AFCWB in milieu en ruimtelijk opzicht

West Brabant is een relatief open en groene regio gelegen tussen de omvangrijke verstedelijkte gebieden van Rotterdam en Antwerpen. Streven is om de kwaliteit van West Brabant als groene(open) buffer tussen deze verstedelijkte gebieden zo veel mogelijk te behouden. Het is daarom de bedoeling om selectief ruimte te bieden aan economische ontwikkelingen die samenhangen met de ligging tussen de twee zeehavens. Met de projecten AFCWB en Logistiek Park Moerdijk kiest de provincie voor concepten die leiden tot milieuwinst (bijvoorbeeld door efficiënter gebruik van energie, grond en hulpstoffen en het koppelen van bedrijfsprocessen en multimodaliteit) en die leiden tot ruimtewinst (door het bundelen van activiteiten als glastuinbouw).

Uitgangspunt bij de ontwikkeling van beide projecten is dat ze gezien de bovenregionale impact gepaard gaan met een stevige landschapontwikkeling. Dit betekent dat nieuwe landschapskwaliteiten worden ontwikkeld met een betekenis voor bijvoorbeeld natuur, recreatie, en de ruimtelijke kwaliteit van de omliggende gebieden. Beide projecten moeten op zodanige wijze in het open zeekeigebied worden gepositioneerd dat zo goed mogelijk wordt aangesloten bij de aanwezige ruimtelijke kwaliteiten van het gebied.

Het open kleigebied in de oksel A16-A17 Moerdijk en een belangrijk deel van de Oud Prinslandse Polder/Willemspolder zal transformeren van open akkerbouwgebied naar intensief verstedelijkt gebied. Om deze toename van het stedelijk ruimtegebruik zoveel mogelijk te beperken wordt bij de ontwikkeling van deze projecten ingezet op zorgvuldig ruimtegebruik.

In de Paraplunota staat de uitwerking van het provinciaal ruimtelijk beleid uit de Interim Structuurvisie. Deze paraplunota vormt de basis voor het dagelijks handelen van Gedeputeerde Staten en dus voor de inzet van de instrumenten uit de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (nWro). Voor wat betreft glastuinbouw is in de paraplunota het beleid voor glastuinbouw aangegeven, met de daarbij behorende doorgroeigebieden en vestigingsgebieden.

Concreet is daarbij vermeld dat de provincie actief wil meewerken aan de totstandkoming van twee projectvestigingsgebieden, te weten op het AFCWB en in de gemeente Deurne. Voorts staat in de paraplunota de rood-met-groen regeling nader toegelicht.

Glastuinbouwbeleid, nota Glastuinbouw

In december 2006 heeft de provincie de Nota Glastuinbouw vastgesteld.

De hoofddoelstelling van deze nota is: "Ruimte bieden aan een duurzame ontwikkeling van glastuinbouwconcentraties in die gebieden die daar geschikt voor zijn".

In de nota zijn mogelijk doorgroeigebieden en vestigingsgebieden aangewezen. Vestigingsgebieden zijn gebieden waar een groter aantal bestaande glastuinbouwbedrijven aanwezig is en waar meer ruimte is, om bedrijven naar toe te verplaatsen. Als de inrichting van een gebied ingrijpend moet worden aangepast om de vestiging van (clusters van) glastuinbouwbedrijven mogelijk te maken, dan ligt een projectmatige aanpak voor de hand en spreekt men van een projectvestigingsgebied. De Oud Prinslandse Polder/Willemspolder is een van de twee projectvestigingsgebieden. In het oosten van Brabant ligt het projectvestigingsgebied Deurne.

Handreiking inzake uitwerking 'rood-met-groen koppeling'

De 'Rood-met-groen koppeling' stelt dat wanneer uitbreiding van het stedelijk ruimtebeslag ten koste van het buitengebied onontkoombaar is, deze gepaard moet gaan met een verbetering van de ruimtelijke kwaliteit elders in het buitengebied (= rood-met-groen koppeling). De achterliggende gedachte is dat de realisering van stedelijke functies in het buitengebied, zoals nieuwe woonwijken en bedrijventerreinen, altijd ten koste gaat van (groen in) het buitengebied. Het ligt voor de hand om in ruil voor de aantasting van het buitengebied een investering in de kwaliteit elders te eisen, door bijvoorbeeld landschapsontwikkeling en groenaanleg. De rood-met-groen koppeling is alleen van toepassing op nieuw ruimtebeslag in het buitengebied waarvoor de beleidsregel voor natuurcompensatie niet geldt.

Onder *rood* wordt verstaan alle stedelijke functies: wonen, werken, voorzieningen die een nieuw ruimtebeslag leggen op het buitengebied. Ook nieuwe sportvelden worden aangemerkt als stedelijke functie. Onder *groen* wordt verstaan alle projecten die zijn gericht op een kwaliteitsverbetering in het buitengebied (inclusief kernrandzones). Meer concreet gaat het daarbij om het ontwikkelen of versterken van de natuur en het landschap in het buitengebied van een gemeente of regio. Waar mogelijk wordt uitgegaan van multifunctioneel gebruik (naast aandacht voor natuur en landschap ook aandacht voor water, recreatie, agrarisch medegebruik enz.) voor zover dat niet in strijd is met de zorgplicht voor kwetsbare natuur of afbreuk doet aan de landschappelijke kwaliteit.

De visie van de provincie is de gemeenten zo veel mogelijk beleidsvrijheid te geven in de uitwerking van een rood-met-groen koppeling, en om de administratieve last zo veel mogelijk te beperken. Dit betekent dat de gemeente(n) zelf een voorstel voor een rood-met-groen koppeling ontwikkelen en zelf aangeven hoe zij de kwaliteitsverbetering in het buitengebied vorm willen geven. Dit wordt vastgelegd in een bestuurlijke afspraak tussen gemeente(n) en provincie. Met de gemeente Steenbergen is afgesproken dat de gelden worden gestort in een groenfonds waarmee groene ontwikkelingen in de gemeente gerealiseerd worden.

Gebiedsplan Brabantse Delta

De Brabantse varkenspestepidemie van 1997 was de aanleiding voor de revitalisering van het buitengebied van Noord-Brabant. In 2002 werd de Reconstructiewet aangenomen. Deze wet beoogt een verbetering van de omgevingskwaliteit en een versterking van de leefbaarheid en de sociale en economische structuur van het platteland. De wet is van kracht in gebieden met een mestoverschot: Oost- en Midden-Brabant. In deze gebieden worden Reconstructieplannen opgesteld.

De provincie heeft er samen met de regio voor gekozen om ook gebiedsgericht beleid voor het buitengebied van West-Brabant op te stellen. Dit is niet door een wet verplicht maar op basis van vrijwilligheid.

De ambitie voor de periode tot 2016 is behoud én versterking van het landelijk gebied uitgaande van de karakteristieke driedeling in de regio: het kleipolderlandschap, het zuidelijk zandgebied met meerdere bos- en natuurgebieden en daartussen de stedenband. Het streefbeeld per thema is hieronder aangegeven.

Natuur, landschap en cultuurhistorie

Natuur speelt een belangrijke rol in de Brabantse Delta. De EHS en ecologische verbindingzones worden gerealiseerd en de wettelijk beschermde gebieden (Natuurbeschermingswetgebieden) zijn ontwikkeld en gewaarborgd. De zorg voor het landschap leidt er toe dat de verschillende ruimtelijke functies zo goed mogelijk met elkaar geïntegreerd zijn en dat de mens het landschap positief waardeert. Bijzondere aandacht is besteed aan het weer zichtbaar maken van cultuurhistorische elementen, wat de streekidentiteit versterkt en de recreatie en het toerisme ten goede komt.

Het creëren van grotere en meer natuurgebieden alleen is niet voldoende. Om populaties van dieren en planten een zeker bestaan te geven, moeten zij zich kunnen verplaatsen van het ene gebied naar het andere. Door middel van verbindingzones kunnen bestaande en nog te verwerven natuurgebieden verbonden worden, zo wordt een ecologisch netwerk gerealiseerd. Dit betreft de 'normale' ecologische verbindingzones, deze hebben een lokale en regionale functie, maar ook de robuuste ecologische verbindingzones die meer een nationale functie hebben. In het plan is weergegeven welke ecologische verbindingzones gerealiseerd moeten zijn. De Derriekreek is er hier één van.

Het herstel van beken en kreken kan een bijdrage leveren in het langer vasthouden van water in het gebied. Ook kan het een bijdrage leveren aan herstel of versterking van natuur- en landschappelijke waarden en kan het een functie hebben bij waterberging. Om de kreekrestanten weer volledig te herstellen, zou aansluiting op de getijdenwerking noodzakelijk zijn. Dit is niet mogelijk. Niet alleen is de getijdenwerking in de grote wateren verdwenen, maar door de inpolderinggeschiedenis liggen vele kreken dermate laag dat aansluiting op regionale grote wateren tot overstroming van grote delen van de polders zou leiden. Uitgangspunt is dat kreekrestanten ook daadwerkelijk restant blijven, maar dat hierbinnen een zo optimaal mogelijk systeem wordt nagestreefd.

Specifiek geeft het gebiedsplan aan dat nieuwe ontwikkelingen aanleiding zijn om het landschap te versterken en meer differentiatie te krijgen. Plannen voor grotere ingrepen zullen daarom altijd voorzien moeten zijn van een landschapsvisie of een beeldkwaliteitsplan.

Glastuinbouw

Concentratie van kassen is gewenst evenals verplaatsing van glastuinbouw uit kwetsbare gebieden. Er is een aantal locaties aangewezen waar de glastuinbouw ontwikkelingsmogelijkheden krijgt. De gebiedscommissie bepleit daarom een duurzaam integraal basisplan (de bouwsteen) voor het deelgebied waarin de aspecten economie, ecologie en sociaal uitgewerkt worden.

Recreatie

De gronden langs de Dintel en het Mark-Vlietkanaal zijn aangeduid als zone voor kansrijke extensieve recreatie. Extensieve recreatieve gebieden zijn aantrekkelijke en interessante landelijke gebieden vanuit landschap en cultuurhistorie of vanuit de nabijheid van aantrekkelijke natuurgebieden. Belangrijk is dat de samenhang in deze gebieden versterkt wordt met aandacht voor versterking van de omgevingskwaliteiten (landschap). In deze gebieden is een uitbreiding of verbetering van recreatieve routestructuren gewenst. De aanduiding langs de Dintel en het Mark-Vlietkanaal heeft te maken met de Vaarroute West-Brabant. Streven is om hier de relatie water-land versterken en toervaren meer stimuleren. Er is een aantal ontwikkelingen die hier gewenst zijn waaronder verbetering van de toegankelijkheid en bewegwijzering vanaf het water, stimuleren van gecombineerde vaar- en fietsarrangementen, versterken van de relatie van kernen aan het water met het water (belevingswaarde) en verbeteren toegankelijkheid door uitbreiding van het aantal passantenplaatsen.

Provinciaal Waterhuishoudingsplan

Het huidige provinciale Waterhuishoudingsplan dateert uit 1998, met een aanvulling uit 2002. Een volgend provinciaal waterhuishoudingsplan ligt begin 2009 ter inzage en zal eind 2009 worden vastgesteld. Vooralsnog staan daarom de kernthema's uit het Waterhuishoudingsplan 2 en de herziening WHP2+ centraal:

- Realiseren van een duurzame watervoorziening.
- Verbetering van waterhuishoudkundige voorwaarden.
- Verbeteren van de waterkwaliteit.
- Inrichten van waterlopen in het buitengebied.
- Omgaan met water in bebouwd gebied.

Het nieuwe Ontwerp Provinciaal Waterplan (2010-2015) borduurt grotendeels voort op de lijn die het WHP2+ volgt. Wel wordt een nieuwe functietoekenning geïntroduceerd: de functie 'verweven'. Het doel van de functie is het in harmonie ontwikkelen van mensgerichte en natuurgerichte doelen voor waterlopen. Doelstelling is om, bij voorkeur in 2018, maar uiterlijk in 2027 de watergang in te richten zodat het Goed Ecologisch Potentieel bereikt kan worden. In het nieuwe Ontwerp Provinciaal Waterplan is aan de Derriekreek de functie Verweven toegekend. De Derriekreek en de watergang aan de westzijde van de vloeivelden is tevens als Ecologische Verbindingszone aangewezen.

Op de kaart van de Structuurvisie Water (Plankaart 2, Ontwerp Provinciaal Waterplan) is een zone langs de Dintel en de Vliet als Reserveringsgebied waterberging aangegeven. Voortbordurend op de functie 'EVZ' en 'Verweven' is voor de Derriekreek en de watergang ten westen van de vloeivelden ruimte voor watersysteemherstel aangegeven.

Brabantse Strategische Visie Goederenvervoer

Op 7 november 2008 hebben Provinciale Staten de Brabantse Strategische Visie Goederenvervoer vastgesteld. In deze strategische visie is multimodaliteit van (nieuwe) bedrijventerreinen één van de speerpunten. Het streefbeeld voor 2030 is: 'Brabant versterkt zich als een topregio voor duurzaam goederenvervoer'. De speerpunten die hieruit voortvloeien zijn:

1. Het versterken van overslagpunten; .
2. Het bereikbaar maken van bedrijventerreinen.
3. Een bewuste ontwikkeling van vervoersstromen (lokaal, regionaal en transit).
4. Het verminderen van de milieudruk en het vergroten van de veiligheid.
5. Het verankeren, delen en upgraden van kennis en innovatie in goederenvervoer en logistiek.

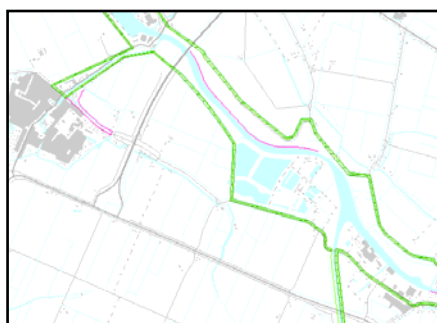
De ontwikkelingen binnen het AFC WB geven invulling aan een aantal van de hiervoor genoemde speerpunten. Met name de speerpunten 2 tot en met 4 zijn van belang in het kader van de ontwikkeling van het AFCWB.

Keur waterschap

De Keur van het waterschap is een document met alle wettelijke voorschriften die gelden voor de rivieren, beken, sloten en waterkeringen die in beheer zijn bij het waterschap. Ten aanzien van dijken en waterkeringen zijn de regels in de Keur vastgelegd. Bij regionale waterkeringen zijn de volgende waterkeringszones aanwezig:

- Kernzone, van teen tot teen van de dijk.
- Beschermingszone, 2,5 meter aan weerszijde van de dijk.
- Buitenbeschermingszone, zone van 20 meter aan weerzijden van de beschermingszone.

Mogelijkheden van bebouwing of waterberging in de Buitenbeschermingszone dienen in overleg met het waterschap plaats te vinden. Indien wordt aangetoond dat de stabiliteit van de dijk niet wordt aangetast dan is een ontheffing mogelijk. Onderstaand is de ligging van de keringen in het gebied weergegeven.

Om ervoor te zorgen dat het watersysteem niet wordt overbelast door een piek aan hemelwater, wordt door het waterschap voor het lozen van hemelwater retentie geëist. De vergunningplicht voor het lozen van hemelwater is geregeld in de Keur. De retentie-eisen zijn vastgelegd in de beleidsregel Hydraulische randvoorwaarden. Vanuit de nieuwe Hydraulische randvoorwaarden worden de volgende eisen gesteld voor het watersysteem van AFCWB (o.b.v. email E. Arens, 10-3-2009, Waterschap Brabantse Delta).

- De ontwikkeling dient minimaal hydrologisch neutraal te zijn voor het gehele gebied.

- Vanaf het nieuwe verhard en verglasd terrein mag bij T=100 maximaal 2 maal de landbouwkundige afvoer ($=2 \times 1,67 = 3,34 \text{ l/s/ha}$) worden afgevoerd naar het huidige oppervlaktewatersysteem.
- De door de inrichting verloren bergingscapaciteit (de inhoud van de watergang tussen peil, peilbesluit en maaiveld), dient te worden gecompenseerd (denk hierbij aan dempen van watergangen). Deze compensatie dient plaats te vinden in het bestaande oppervlaktewatersysteem.
- Het gebied voldoet in de huidige situatie aan de NBW-norm (voor akkerbouw); in de toekomstige situatie dient het gebied te voldoen aan de NBW-normen voor akkerbouw (T=25), glastuinbouw (T=50) en industriegebied (T=100).
- Het combineren van waterberging met de gietwaterbassins is mogelijk. Als in totaal de gietwaterbassins een minimale inhoud van circa 1350 m³/ha met een landelijke afvoer krijgen, worden geen aanvullende retentie-eisen gesteld. Zonder landelijk afvoer is de minimale inhoud 1500 m³/ha. Praktijk wijst uit dat bij een dergelijke inhoud de benodigde retentie om T=100 op te kunnen vangen altijd aanwezig is vanwege gebruik als gietwater.
- Er dient voorkomen te worden dat een adequaat peilbeheer in het gebied uitsluitend met gebiedsvreemd water kan plaats vinden.
Hier speelt bijvoorbeeld sterk het vraagstuk van verzilting en ecologische doelstellingen van de EVZ Derriekreek. Waterschap, provincie en initiatiefnemer dienen gezamenlijk een strategie hierin te bepalen.
- Berging in de riolering, mag in mindering worden gebracht op de retentie-opgave.
- Voor het bedrijventerrein, met mogelijke verontreinigende activiteiten, wordt ten aanzien van kwaliteit een Verbeterd Gescheiden Stelsel (VGS) geëist. In dit stelsel moet een berging van 2 mm tot 4 mm worden gecreëerd en mag hemelwater met een capaciteit (POC) van 0,2 mm/h worden verpompt.
- De detailafwatering dient bij voorkeur uitgewerkt te worden in overleg met het waterschap.

In de Keur is eveneens opgenomen dat aan weerszijden van watergangen die in onderhoud zijn bij het waterschap (categorie A waterlopen) een obstakelvrije zone van 5,0 meter aanwezig dient te zijn. De Derriekreek en de vloeivelden zijn in de Keur aangewezen als 'volledig beschermd gebied'.

Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Plus (oktober 2002)

De Structuurvisie Plus bestaat uit een programma en een structuurbeeld. Met het (toekomstige) structuurbeeld geeft de gemeente een visie op de ruimtelijke structuur van de gehele gemeente voor de komende 15 jaar. In het structuurbeeld is een zonering opgenomen welke bestaat uit drie agrarische kerngebieden. De locatie Prinslandse Polder valt in het agrarisch kerngebied noord.

Gebiedsvisie Noordflank (september 2004)

De gebiedsvisie Noordflank bevat de integrale visie van de gemeente Steenberg op de ruimtelijke plannen in het noordelijk deel van de gemeente. Met betrekking tot een mogelijke projectvestiging glastuinbouw zijn de volgende randvoorwaarden opgenomen:

- Duidelijke begrenzing van het glastuinbouwgebied vastleggen.
- Woningen geclusterd situeren.

- Synergie met het specifieke bedrijventerrein.
- Meer ruimte voor woningbouw in de gemeente Steenbergen.
- Alvorens met de ontwikkeling van dit glastuinbouwgebied wordt gestart moet glastuinbouwgebied Westland zowel ruimtelijk als financieel zijn afgerond.
- Projectvestiging glastuinbouw vormt visuele inbreuk op de openheid van het polderlandschap, bezien moet worden of het complex op aanvaardbare wijze kan worden ingepast.